

Данас, на почетку 21. века, након толико векова борбе за потпуну слободу људске мисли, била она политичка, историјска, научна, културна, лична, једноумље се вратило, јаче него икада. Није било тако давно, када се, тек поникло, просветитељство борило против тешких верских догми, не би ли ослободило науку хиљадугодишњих верских стега, и омогућило напредак човечанства на свим пољима деловања људског друштва. Колико је само медицинска наука и њени поборници и творци, претрпела у тој борби, примењујући новооткирвену научну методологију против верских окошталих догми и народне заосталости, не би ли се изборила за слободу научне истине, које су допринеле, пре свега здрављу људи и читавог човечанства, резултирајући на крају крајева и продужењем просечног људског живота, са свега 32. године, колико је износио у старом Риму, на данашњих скоро 3 пута више! Колико је ту само личне трагике и тешких животних судбина појединаца, највећих умова тадашњег човечанства, жртвовано у тој тешкој борби за напредак науке и данас општеприхваћених, једноставних и огромној већини човечанства, доступних научних истина и природних закона, који су олакшали живот сваком човеку на планети!

Колико је ту само личне трагике и тешких животних судбина појединаца, највећих умова тадашњег човечанства, жртвовано у тој тешкој борби за напредак науке и данас општеприхваћених, једноставних и огромној већини човечанства, доступних научних истина и природних закона, који су олакшали живот сваком човеку на планети!

Мислите ли да је случајно то, што су неки од најбољих анатомских атласа грађе људског тела, направљени далеко (географски пре свега!) од центара јаких верских утицаја у ондашњој Европи, налазећи какве такве полуслободне услове за рад, тек на далеком северу протестантске Велике Британије, на пример у Единбургу, главном граду Шкотске. Колико је ондашњих лекара, кришом, под окриљем ноћи и под свећама, радило обдукције умрлих (често украдених лешева на гробљима или несрећника над којима је извршена смртна казна), не би ли открили основну грађу људског тела, и сваког органа понаособа, како би могли да створе основ и коначно открију „тајну“ начина на који људски организам функционише, и самим тим, створе предуслов, да могу открити суштину и разлог појединих болести, да сазнају шта се дешава, када неки орган не изгледа уобичајено и самим тим не обавља нормалну функцију. Многи су на том путу напретка науке, допали затвора, а многи су и главе погубили, пред успаљеном необразованом светином, под оптужбом „богохуљења, и „вређања“ божанске природе човека. Људска радозналост и ум, људска потреба за сазнањем, природна и човеку

Безумље једноумља или цензура се преселила на Запад

Пише: Миланко Шеклер
петак, 15 јул 2022 02:26

својствена радозналост, разиграност и врцавост људског духа и ума, у то време, је губила пред „силином и моћи“, божанских намесника, или боље рећи, његових овоземаљских представника, управљача и тумача интереса Бога на земљи, пре свега цркве, а посебно оне католичке, и наравно, Папе на њеном челу.

Наводим све ово, само са једним циљем: да илуструјем кроз какве се тешке „порођајне“ муке пробијала „млада“ слобода научне мисли, чак и у медицинску науку, која је услов свих услова, за слободан развој и напоредак људског друштва, и на крају крајева, сваког људског живота понаособ. Резултати те борбе су данашње непобитне и неупитне научне истине, које данас користи читаво човечанство, иако су многи храбри и ватрени борци и творци наше добробити данас, били осуђивани, проскрибовани, затварани, убијани, мучени и прогањани као зло и ђаволи сами! Само ретки појединци који се баве историјом развоја медицине, знају за њих и њихове тешке судбине. Много чињеница о тој борби, и развоју медицине, и сам сам први пут сазнао и чуо када сам пре неколико година посетио јединствен музеј у светским размерама, који је посвећен историји развоја медицине, а налази се у живописном граду у Италији, у Падови. Још једна чињеница, коју ваља знати, први факултети и први универзитети, као својеврсни „инкубатори“ развоја целокупне науке су били творевина, чије је семе посејано баш у Италији, и то

углавном на њеном северу. Невероватна је чињеница, да је од 30 - так најстаријих универзитета на свету, њих десетак (тачније 11 – и то најстаријих на свету!), основано управо у Италији. Близина Рима, и седиште најмоћније цркве оног времена, је непрестано угрожавала њихова рад и слободу, претећи често животима ових храбрих оснивача, твораца и жестоких бораца и ратника модерне целокупне науке, а најчешће медицинске.

Наравно, временом се слобода освојена за бављење науком, полако преливала и на сва остала поља људског деловања и стваралаштва: друштвене науке, разне гране уметности и творевине људског духа, а преко њих и на личне слободе сваког појединца и сваког човека понаособ

Наравно, временом се слобода освојена за бављење науком, полако преливала и на сва остала поља људског деловања и стваралаштва: друштвене науке, разне гране уметности и творевине људског духа, а преко њих и на личне слободе сваког појединца и сваког човека понаособ.

Резултати те тешке и неизвесне борбе, вековима вођене, коначно су превладали, и постали наслеђе у почетку само Европе, а касније су се прелили и на читав ондашњи, па и данашњи свет. Да, свет у каквом ми данас живимо, за своје основе има ондашњетемеље, препуне живота, боље речено смрти - односно жртава, најуспешнијих појединаца, који су веровали у научне истине, исто онолико колико и у самог Бога, а некада и преко тога.

Данас, људска слобода и права човека, дају свакоме на вољу, да верује или не верује, у шта год жели и хоће. Нико му у томе не треба или макар не би смео да прави проблеме и препреке. Наравно, и поред свега наведеног, дешавали су се и дешавају се и даље „тешки ексцеси и испади“ појединих идеологија и друштава њима захваћених, покушавају да спрече или одузму ове тешко стечене универзалне слободе људског духа и разума. Разне идеологије су покушавале да „наметну“ нове, на први поглед сјајне и варљиве „истине“ (а у ствари нове окове и ланце), намењене „заробљавању“ и „контроли“ људске слободе ума и духа, а врло често и самог тела. Али све оне су увек биле поражене, и заувек остајале на „сметлишту“ историје, доказујући својом пропадањем, увек изнова и изнова, да освојене слободе ума и духа људског, „више није могуће бацити поново у ланце“, без обзира како они привлачно и примамљиво деловали на први поглед! Људска слобода ума и духа, која потиче од оне својеврсне, „искрене и инстинктивне мајмунске“ радозналости и жеље за открићем нечег потпуно новог и непознатог, и даље воде

човечанство путем напретка и прогреса, који пре свега подразумева, бољи, лакши и лагоднији живот наших потомака, чиме ће се створити још бољи услови, за нова научна открића, која додатно обогаћују целокупан живот човечанства, новим садржајима, отварајући пред њим, безброј нових путева развоја и напретка!

Једна од есенцијалних слобода, без чијег постојања, не може бити реализована ниједна друга људска делатност, без обзира о ком се пољу људског деловања и активности ради, јесте слобода протока и размене свих врста информација

Једна од есенцијалних слобода, без чијег постојања, не може бити реализована ниједна друга људска делатност, без обзира о ком се пољу људског деловања и активности ради (од природних, преко друштвених наука, до богатих плодова људског духа, оваплоћених у уметности и култури, и на крају и саме политике, својеврсне „алатке“, којим човек мора да управља и организује живот свих људских друштава и заједница данашњице – без обзира колике су и где се налазе), **јесте слобода протока и размене свих врста информација** (како научних, тако и обичних и свакодневних, па и потпуно личних), које човек производи, чак и својим свакодневним уобичајеним животним активностима, а на основу чије одговарајуће научне анализе, људско друштво добија нове идеје, тумачи их на свој „нови“ начин, користи их као „сопствена“ открића (иако стара стотинама и хиљадама година!), и на њима поново заснива нове помаке у развоју данашњег људског друштва. Пењући се високо на „дрво сазнања“ (као некадашњи његови преци – мајмуни) сва та стара (понекад чврста – а понекад и мека и слаба) нагомилана историјска открића, човек стреми новим небеским и звезданим висинама, при чему се често, као да је жртва неког старог проклетства, стропостава и пада толико ниско, ваља се у ужасима и примитивизму својих почетака („раних радова којих као да се стиди“), и које често у њему откривају, и даље свеprisутну беду и зло, и готово обесхрабрујућу немоћ превазилажења и ослобађања првобитног греха, насталог пре неколико милиона година, приликом првог покушаја „бекства“ из природе и света животиња, тежећи висинама својих невидљивих и ничим доказивих Богова!

Безумље једноумља или цензура се преселила на Запад

Пише: Миланко Шеклер
петак, 15 јул 2022 02:26

Безумље једноумља или цензура се преселила на Запад

Пише: Миланко Шеклер
петак, 15 јул 2022 02:26

